

Χρυσόστομος Πασαδόπουλος
Μελώνης

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 50

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

α'

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξουχότητα
τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, βαθύτατα συγκινηθεῖσα ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ αἰμυνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' ἔως ἐκτάκτων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τιμῶν, προάγεται ἵνα δι' ἐμοῦ εὐχαριστήσῃ Ἑμεῖς τὸν σθέντα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην καὶ καταδείξαντα εἰς ἅπασιν αἰσθηματὰ εὐσεβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ἑμετέρα Ἀπαράσις, ἔκως τιμῆς τοῦ Πατριάρχου, ἀνταπεκρίθη εἰς τὸ ἐπιθύτατον θρησκευτικὸν αἰσθηματὸς τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐσπευσεν ἀθρόως ἵνα ἐκδηλώσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Πατριάρχου καὶ νὰ καταδείξῃ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν παρὰ τῆς Πολιτείας εἰς αὐτὸν τιμῶν.

Ὅθεν θερμότατα εὐχαριστοῦντες Ἑμεῖς, ἐπικαλούμεθα ἐφ' Ἑμεῖς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

β'

Πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιδοκιμάσασα πλήρως τὰς ὑπὸ τῆς Διαρκούς Ἱεράς Συνόδου ἐκφρασεῖσας ἤδη πρὸς Ἑμεῖς εὐχαριστίας ἐπιταίς ληφθεῖσαις ἀποφάσει πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς φοιτήσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων εἰς ξένα δημοτικὰ Σχολεῖα, ἀπεφάσιεν ὅπως καὶ αὕτη, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὴν ἑλλην. Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσῃ πρὸς Ἑμεῖς θερμότητος εὐχαριστίας καὶ συγχαρῆ Ἑμεῖς διὰ τὸ ἐθνωφελέστατον μέτρον τοῦτο, τὸ ὅποσον ἀπαλλάσσει τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν κινδύνων διαστρεβλώσεως τοῦ τε ὀρθοδόξου θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἔθνικοῦ αἰσθηματός.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος παρακαλεῖ Ἑμεῖς, ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ ὅπως ἡ διδασκαλία αὕτη ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς, ὡς γίνεται εἰς πάντα τὰ Κράτη, εἰς θεολόγους, διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι μόνον εἰδικῶς παρεσκευασμένοι διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος εἶναι δυνατὸν νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἐπωφελέ, νὰ ἐμφυτεύσωσιν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν ἀκαράδαντους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ νὰ διαπλάσωσι δι' αὐτῶν τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδός.

Ἐν ὅσον δὲ πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐμολογεῖται ὑπὸ τῶν Παιδαγωγῶν, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν μάθημα δέον ἔσται ἐν τῇ βάσει τῆς ὅλης παιδείας, δικαίον εἶναι νὰ ἀποστῇ πρὸς αὐτὸ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ καὶ νὰ μὴ ἀνατίθῃται ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς πόδας καὶ ἀνάμεινα μᾶλλον νὰ ἐλάψωσιν ἢ νὰ ὤφελησῃ, καὶ νὰ προκαλέσωσι τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸ θεμελιώδες τοῦτο μάθημα.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τρέφει τὴν χρηστὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ θελήσῃτε νὰ προσθήτε εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ ἐνισχυθῇ καὶ θὰ ἐξυψωθῇ τὸ θρησκευτικὸν μάθημα καὶ θὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς θεολόγους.

Ἐπὶ τούτοις ἐπευχόμενοι πάσαν ἐπιτυχίαν τῶν τοιούτων Ἑμετέρων προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως ἐν γένει τῆς παιδείσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, διατελοῦμεν μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῳ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ *

II

Δυστυχῶς ὁ κ. Zankow δὲν ἀναπτύσσει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καθ' ἣν τὴν ὕψιστην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐθεντίαν δὲν ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι ἢ ὁ κληρὸς καθόλου, ἀλλ' ἡ ἑλλην. ἐκκλησία, τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἀνάπτυξις δ' αὕτη εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία, καθ' ὅσον ὁ κ. Zankow δέχεται ὅτι οἱ ἐτερόδοξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μίας ἐκκλησίας (σελ.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 48 καὶ τέλος.

76)¹. 'Εκ τῆς ἀκολούθου ὁμως ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως «Εἶναι βλαί αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι;» «Βλαί τὴν ἐρώτησιν ταύτην οὐδεμία ὑπάρχει ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ (κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην) ἀθθεντικὴ ἀπάντησις, διότι μετὰ τὸ ἐκκλ. σχίσμα μεταξύ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ μετὰ τὴν ἔδρυσιν τῆς διαμαρτυρήσεως οὐδεμία συνήλθεν οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἢ ὅποια ἀπάντησις θὰ ἐγένετο ἔπειτα

1. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ ἑτεροδόξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Zankow γινόμενη ἀποδεκτὴ, εἶναι σφαλῆρὰ εἶναι φανερόν δι' ἀφοῦ ἡ ἐκκλησία ὡς θεοσυστάτον ἴδρυμα ἰδρυθῆν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν εἶναι μ'ία, ὡς ἔχουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις «μίαν πίστιν, μίαν διδασκαλίαν καὶ μίαν λατρείαν» (σ. 73), οἱ ἑτεροδόξοι, οἱ ἔχοντες θεμελιώδεις διαφορὰς ἐν τῇ πίστει, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελῶσι μέλη τῆς ἐκκλησίας. 'Ο Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ὡς εἰς ἔχει μίαν διδασκαλίαν, ὤρισεν πρὸς σωτηρίαν ἢ ἐπὶ μυστήρια ἢ δύο καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, δεχομένη ἐπὶ μυστήρια, καὶ ἡ διαμαρτυρομένη, ἢ ἑτεροδόξος, δὲν δύνανται ἀμφότεραι νὰ ὦσιν ἢ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. 'Ἡ ὁ Χριστός ὤρισεν ἐπὶ μυστήρια πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία, ἢ ἡ ἐκκλησία καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διαμαρτυρομένη ἐκκλησία εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. Εἶναι φανερόν δι' ὅτι ὁ Χριστός, ὡς εἰς ἔχων ἐπομένως μίαν διδασκαλίαν, θὰ ἐδίδαξεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος σώζεται ἢ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων ἢ διὰ τῆς πίστεως μόνον καὶ ἐπομένως αἱ δύο διδασκαλίαι, αἱ γινόμεναι δεκταὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς διαμαρτυρομένης, δὲν δύνανται ἀμφότεραι νὰ ὦσι διδασκαλίαι τοῦ Χριστοῦ. 'Ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος θεολογία οὐδέποτε ἐδέχθη τοιαύτην γνώμην αἰρούσαν αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς ἐκκλησίας. 'Εκ τοῦ ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἐν ἐπιστολαῖς ἐκάλεσε τὴν δυτικὴν καὶ παλαιοκαθολικὴν ἐκκλησίαν «ἀδελφὰς ἐκκλησίας» δὲν ἔπειτα ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον δέχεται ὅτι οἱ δυτικοὶ καὶ παλαιοκαθολικοὶ ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας, τῆς ὀρθοδόξου (σ. 76 ὑποσ. 30), τὰ δὲ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ σεβ. Θυατείρων κ. Γερμανοῦ εἶναι προΐοντα φαντασίας, μὴ χρήζοντα κἄν ἀναίρεσεως. Τὸ ὅτι ἐκάστη χριστιανικὴ ἐκκλησία παρὰ τὰς δογματικὰς διαφορὰς ἀποτελεῖ ἐν σώμα τοῦ Χριστοῦ, ὅλοι δὲ αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι ἐν μεγαλείτερον σώμα αὐτοῦ (σ. 77 ὑποσ. 30), οὕτως ὥστε ν' ἀποτελῶσι πολλὰ σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ πολλὰ μικρότερα καὶ ἐν μεγαλείτερον εἶναι φανταστικὴ θεωρία μὴ δυναμένη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὴν περὶ τὴν πίστιν ἀδιαφορίαν. Εἶναι φανερόν δι' ἡ θεωρία αὕτη τοῦ σεβ. Θυατείρων ἀνατρέπει ὀλόκληρον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἀποδεικνύουσα τοὺς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἀγῶνας τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπότρισιν αὐτῶν ματαίαν καὶ ἀνόητον, διότι αἱ καθ' ἐκάστης χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι ἀποτελοῦσι καὶ καθ' ἑαυτὰς σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι μέλη τοῦ ἐνὸς μεγαλείτερου σώματος αὐτοῦ.

δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἑλλης ὀρθοδόξου ἐκκλησίας» (σελ. 74) δύνανται τις μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος νὰ συμπεράνῃ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Zankow ἡ ἀθθεντία ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ἐγκτεται ἐν τῇ ἀποδοχῇ ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τῶν ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀποφασισθέντων¹. Οὕτως ὁμως αἰρεται ἡ πεποίθησις τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνοικοῦν ἅγιον Πνεῦμα καθοδηγῇ τὴν ἐκκλησίαν καὶ δὴ εἰς οἰκουμενικὰς συνόδους συνερχομένην πρὸς εὑρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας καὶ ὑποβιάζεται ἢ ἀξία τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων θεωρουμένων ὡς προπαρασκευαστικῶν ἀπλῶς συλλόγων πρὸς εὑρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας, ἣν δύνανται ἡ ἐκκλησία καὶ ἄνευ οἰκουμενικῆς συνόδου νὰ εὑρῇ καὶ καθορίσῃ ἀθθεντικῶς².

1. Κατὰ ταῦτα ἡ γνώμη τοῦ Florenskij, καθ' ἣν «οὐδεμία ἐξωτερικὴ ἀθθεντία τοῦ δογματικοῦ ἀλαθήτου δύνανται νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ» (σ. 85) τὴν ὅποιαν φαίνεται ἀποδεχόμενος καὶ ὁ κ. Zankow δὲν εἶναι ὀρθή τοσοῦτ' μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὀρθοδόξος ἀντίληψις δὲν δύνανται νὰ νοηθῇ ἄνευ τῆς παραδοχῆς ἐξωτερικῆς τιμῆς ἀθθεντίας καὶ τοῦ δογματικοῦ ἀλαθήτου αὐτῆς. Εἶναι φανερόν δι' ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Florenskij συμφωνεῖ πρὸς τὴν διαμαρτυρομένην πρὸς ἐκκλησίαν ἀντιλήψιν καὶ ἐπικρίτως δὲν δύνανται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

2. Τοῦτο εἰς τὸ εἰρημα «Πολλοὶ σύνοδοι, αἰτινες ἐξωτερικῶς ὁμοῦς διέφερον τῶν οἰκουμενικῶν ἀπερρίφθησαν ἀπλῶς καὶ μόνον, διότι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς ὀλότητος τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας ὡς γνώμη αὐτῆς» (σελ. 85 ὑποσ. 48) οὐδεμίαν ἔχει ἀποδεικτικὴ δύναμιν τῆς θέσεως τοῦ κ. Zankow 'Ἡ ἐκκλησία εἶχεν ἀνεκαθεν τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι ἐν συνόδοις καὶ δὴ οἰκουμενικαῖς συνερχομένη καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀληθείας. Αἱ οἰκουμενικαὶ ὁμως σύνοδοι ὅπως θεωρηθῶσιν ὡς τοιαῦτα δὲν ἀρκεῖ νὰ συγκληθῶσι μόνον ὡς οἰκουμενικαί, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συζητήσεσι νὰ ἐκφανθῶσιν ὡς τοιαῦτα, ὡς καθοδηγοῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 'Ἡ ἐκπλήρωσις μόνη τῶν ἐξωτερικῶν τρόπον τινὰ ὄρων τῆς συγκλήσεως τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου δὲν εἶναι ἀρκούσα ὅτις αὕτη ἀναγνωρίσθη ὡς τοιαύτη. 'Ἡ ἐνέργεια ἄλλως τε τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐλευθερίας, ἐπομένως ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ τῶν τε ἀτόμων καὶ τῆς ὅλης ἐκκλησίας, διὰ καθοδηγήσεως αὐτῶν ἄνευ ἄρσεως τῆς ἐλευθερίας. 'Ἡ ληστρικὴ σύνοδος, ὡς οἰκουμενικὴ συγκληθεῖσα, ἀπεδοκιμάσθη ἔνεκα τῶν ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἀισθησθῶν, ἐξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι αὕτη δὲν καθοδηγεῖτο πράγματι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπομένως δὲν ἦτο οἰκουμενικὴ, ἀδιαφόρως ἐάν συνεκλήθη ὡς τοιαύτη. 'Ἡ ἀναγνώρισις ἢ μὴ οἰκουμενικῆς συνόδου ὡς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἐγείρονται ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν οἰκουμενικῇ συνόδῳ συνερχομένην. 'Ἡ δευτέρω οἰκουμενικῆς συνόδου διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου θέτει τέρμα εἰς τὰς συζητήσεις περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς

Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἡ ἑλὴ ἐκκλησία, ἐπόμενον εἶναι ἔτι ἡ γνώμη τῆς ἑλὴ ἐκκλησίας θὰ ἐκφραίνεται εἴτε δι' ἑμοφώνου ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως διδασκαλίας τινός, εἴτε κατὰ πλειονοψηφίαν, ὅποτε κατ' ἀνάγκην ἡ διδασκαλία τῆς μειοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι σφαλερά, ἢ δὲ διδασκαλία τῆς πλειονοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι ἡ ἀληθής, πρὸς ἣν ὀφείλει ἡ μειοψηφία νὰ συμμορφωθῇ. Οὕτω π.χ. προκειμένου περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ τὴν πλειονοψηφούσαν μερίδα τῆς ἑλὴς ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἡ δυτικὴ ἐκκλησία, τῆς ἀνατολικῆς ἀποτελοῦσης τὴν μειοψηφίαν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εἶναι σφαλερά, τῆς διδασκαλίας τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελοῦσης τὴν πλειονοψηφίαν, ὅσης ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπρεπε νὰ ἰσχύῃ καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ διαμαρτυρομένης ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελοῦσης τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ παλααιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα ἡ δυτικὴ ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία, ἡ κατέχουσα τὴν ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀνατολική, ἡ διαμαρτυρομένη καὶ ἡ παλααιοκαθολική, ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς εἶναι ψευδεῖς ἐκκλησίαι διὰ τὸ ἀπορρίπτειν τὴν διδασκαλίαν. Ἐὰν εἰς ποτὶ ἄτοπα συμπεράσματα ἔγει ἡ ἀνωτέρω θεωρία. Εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία εἶναι ἡ περιλαμβάνουσα τὰ περισσότερα μέλη καὶ ὅτι μέτρον τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι πάντοτε ἡ πλειονότης τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν δεχομένων διδασκαλίαν τινὰ ὡς ἀληθῆ.

III

Τὸ θεμελιώδες σφάλμα τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας ἀντιλήψεως τοῦ κ. Ζανκω εἶναι ὅτι ἀκολουθῶν τὰς ἰδέας ἄλλων θεολόγων δέχεται ὅτι τὰ καθαρῶς ἱεραρχικά δικαιώματα καὶ καθήκοντα εἶναι ἡ τέλεις τῶν μυστηρίων, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ εὐταπρότης οἰκουμενικῆς συνόδου, αἵτινες θεωροῦνται ἕκτοτε ὑποχρεωτικά διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἢ δὲ ἑβδόμη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀκουσὶ τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης ἐπὶ Κορνηύμου συνόδου, τῆς συγκληθείσης ὡς οἰκουμενικῆς, αἵτινα θεωροῦνται ἕκτοτε ὡς μὴ ἰσχύοντα διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῆς συνόδου, εἰ μὴ δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ δὴ προκειμένου μόνον περὶ ἀποφάσεων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν πίστιν, καθ' ὅσον αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν πίστιν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκρῆθῃ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἔχουσι μόνιμον ὑποχρεωτικὸν κῆρος διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐὰν ἡ ἐκκλησία εἴχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῶν συνόδων ἄνευ ἀποφάσεως οἰκουμενικῆς συνόδου, θὰ ἐπῆρχετο ἀναρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ πολίτευμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἦτο δημοκρατικόν, ὡς εἶναι, ἀλλ' ὀχλοκρατικόν.

Ἐὰν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ κοινοποίησις τῶν δογματικῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων δὲ τούτων εἶναι αὐστηρῶς κεχωρισμένη ἡ γνώσις τῆς ἀληθείας, ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς ὅλον, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ, ἐὰν ἡ πίστις καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς τηρεῖται ἀκριβῶς. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἰδέα τοῦ κ. Ζανκω ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης παρέχεται καὶ δὴ τῷ ἐπίσκοπῳ καὶ τὸ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐκκλησία εἶναι σῶμα, οὗτινος κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός, μέλη δὲ πάντες οἱ εἰς Χριστὸν θεοκτισμένοι. Ὡς τὰ μέλη τοῦ σώματος πρέπει νὰ συνεργάζονται πρὸς συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ σώματος, οὕτω καὶ τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ συνεργασία δ' αὕτη εἶναι καθήκον τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα μέλη τῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα οἱ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον, καθήκον στήριζόμενον καὶ ἀπορρέον ἐκ τῆς ζωῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς καθιστῶσιν ἑαυτοὺς ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, οἱ δὲ κληρικοὶ νὰ διαθερμάνωσι τὴν ἀγάπην τῶν λαϊκῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ συνεργῶσιν ὅπως οἱ λαϊκοὶ ἀποθῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη αὐτῆς. Οἱ κληρικοὶ οἵτινες φροντίζουσι παντὶ τρόπῳ νὰ ἀπομακρύνωσι τοὺς λαϊκοὺς ἐκ τῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκτρέψωσιν αὐτοὺς ἐν παθητικῇ τινὶ καταστάσει ἢ ἐν καταστάσει ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ζωὴν τῆς ἐκκλησίας ἐὰν εἶναι κληρικοὶ ὀρθόδοξοι, ἀλλ' ὑπερπαπικοί. Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοὶ πρέπει νὰ νοήσωσι καλῶς ὅτι μόνον διὰ τῆς συνεργασίας ταύτης δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀληθὴς ζωὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐνθ' ὅμως πάντες οἱ εἰς Χριστὸν θεοκτισμένοι εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας καταστάντα τοιαῦτα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης χάριτος, τινὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης αὐτοῖς χάριτος ἔχουσι λάθει διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης ἴδιον χάρισμα, τὸ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τοῦ τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ δὲν ἔχουσι τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ὡς μὴ λαβόντα αὐτό. Ἐντεῦθεν ἡ διάκρισις τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας εἰς κληρικούς καὶ λαϊκούς, διάκρισις προερχομένη ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐπίσκοποι ὡς διάδοχοι τῶν ἀποστόλων ἔχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθεῖσαν τοῖς ἀποστόλοις ἐξουσίαν τοῦ διδάσκειν, τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν. Κατὰ ταῦτα τὸ διδάσκειν εἶναι δικαίωμα τοῦ ἐπισκόπου. Καὶ δύναται μὲν ὁ ἐπίσκοπος καὶ πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κατώτερους κληρικούς καὶ λαϊκούς τὸ διδάσκειν, ἀλλ' ὁ κατώτερος κληρικὸς ἢ λαϊκός, ὅστις παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκκλησίας διδάσκει, κατακρίνεται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας, τῶν στήριζομένων ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐνθ'

δὲ ὁ καθ' ἕκαστον ἐπίσκοπος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διδάσκειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν διδασκαλίαν ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ αὐτοῦ περιοχῇ, τὸ σύνολον τῶν ἐπισκόπων, ἡ ἱεραρχία, ἐν συνόδῳ συνεργουμένη καὶ δὴ οἰκουμενικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλῆς ἐκκλησίας. Τῶν συνόδων τούτων καὶ αὐτῶν τῶν οἰκουμενικῶν μετέχον πολλὰ καὶ λαϊκοί, ἀλλ' ὡς ἀκροαταὶ μόνον μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζωσι καὶ υπογράψωσι τὰ πρακτικά, ἅτινα ὑπέγραφοι μόνον οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων κληρικῶν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐπισκόπους. Τῇ ἀδείᾳ καὶ ἐνίοτε τῇ προτροπῇ τῆς συνόδου ἐπιτρέπετο ἐνίοτε εἰς εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένους λαϊκοὺς νὰ διαφωνήζωσι τὰ ἐν τῇ συνόδῳ συζητούμενα ζητήματα, ἀλλ' οὐδὲ οὗτοι εἶχον δικαίωμα ψήφου. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν εἰ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ συζητήσωσι μετὰ τῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπιβάλλωσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην κατὰ πλειοψηφίαν, ἔστω καὶ ἂν ἡ πλειοψηφία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ μόνων τῶν λαϊκῶν, εἶναι καθαρῶς προτεσταντικὴ διδασκαλία στηριζομένη καὶ δυναμένη νὰ στηριχθῇ μόνον ἐπὶ τῆς περὶ ἐκκλησίας προτεσταντικῆς ἀντιλήψεως.

IV

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων προκύπτουσιν οἱ ἑξῆς θέσεις.

1. Οἱ ἑτεροδόξοι δὲν ἀποτελοῦσιν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἀποτελῶσι, μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας.
2. Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐξωτερικὴ ἀθθεντία.
3. Ἡ ἐκκλησία ὡς ὅλον δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, εἰ μὴ μόνον δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν πίστιν.
4. Οἱ κληρικοὶ καὶ δὴ οἱ ἐπίσκοποι ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον οὐ μόνον νὰ τελῶσι τὰ μυστήρια καὶ τηρῶσι τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκωσι καὶ ὀρθοτομῶσι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
5. Οἱ λαϊκοί, οἷτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, εἶναι καὶ πρέπει νὰ ὡσι συνεργοὶ τῶν κληρικῶν.
6. Αἱ γνώμαι τῶν λαϊκῶν, ὅσον εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ἂν ὦσιν, ἐφ' ὅσον ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνώμας τοῦ συνόλου τῆς ἱεραρχίας, δὲν δύνανται οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπικρατῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

K. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡλθε.

Ἡλθε λοιπὸν ὁ διάσημος Κριναμοῦρτι καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ οἱ παρ' ἡμῖν θεόσοφοι κατελήφθησαν ὑπὸ ὑστερικῆς συγκινήσεως, μάλιστα δὲ αἱ θεόσοφοι. Ὡμίλησε πρὸς πυκνὸν ἀκροατήριον περὶ ἀληθείας. Καθ'

ἦν στιγμὴν αἱ γραμμαῖ αὐταὶ γράφονται δὲν γνωρίζομεν τί ἀληθῶς εἶπε περὶ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ὑπὸ τοῦ τύπου ἀνακοινοῦμενα δὲν ἀξιοῦσιν ἀκριβείαν καὶ πληρότητα. Θὰ μάθωμεν λοιπὸν ἵνα εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀλήθειαν.

Πάλιν ὁ τύπος.

Δὲν εἶνε δυνατόν, φαίνεται, νὰ θεραπευθῇ τὸ λυμαινόμενον τὴν κοινωνίαν φοβερὸν κακὸν τῆς ἀναγνωσματοποιήσεως τῶν ἐγκλημάτων. Δυστυχῆς παράφρων πατήρ, φονεύσας τρία τῶν τέκνων του διὰ νὰ τὰ ἀπαλλάξῃ δὴθεν τῶν δεινῶν τοῦ βίου, κατέστη τοιοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάγνωσμα εἰς τὰς στήλας τινῶν ἐκ τῶν ἰφημερίδων, ὥστε νὰ παραγκωνισθῇ σγεδὸν πᾶν ἄλλο θέμα ἐξ ὅσων ἡ ἐνδιαφέρον ἢ θὰ ἠδύνατο νὰ διδάξουν καὶ φρονηματίσουν τὸν λαόν. Προχθές ἀκόμη ἐγράφομεν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ περὶ τῆς κολοσιαίας εὐθύνης τοῦ τύπου. Εἶνε ἐκτάκτως λυπηρὸν ὅτι δημοσιογράφοι, ἀξιούντες νὰ εἶνε τῆς κοινωνίας φωτισταί, τὴν σκοτίζουν κατὰ τὸν καταστρεπτικώτερον τρόπον.

Ἀξιοθρήνητα.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνας σοβαρὸς κίνδυνος ἢ «Ἐστία» ἀποκαλύπτει δύο θλιβερώτατα πράγματα: τὴν οὐκράν ἀγραμματοσύνην τῶν ἀποστέλλων τῶν γυμνασίου καὶ—τὸ χειρότερον—τὴν ἀλειψάν παντός ἰδανικοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὰ διδασκόμενων τέκνων τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἀποκαλιπτοτάτα ὁμολογημάτων ὑπὲρ αὐτῶν τούτων εἰς τὰ γράμματα τῶν εἰσιτηρίων διὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἐξετάσεων τῶν. Δὲν ἀναγνώριζον οὔτε θέλουν νὰ γνωρίζωσι οἱ νέοι τῆς βορείας Ἑλλάδος καμμίαν πατρίδα, μισοῦν μάλιστα τὴν ἔθνοιαν τῆς πατρίδος, περὶ αὐτῆς ἀφραδέστομοι διὰ τῶν ζωηροτέρων λέξεων μετὰ τῆς ἐσχάτης περιφρονησεως. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ μας, ἥτις ἀπὸ καταβολῆς τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐγνωσκετο καὶ ἐτιμᾶτο καὶ περιεῖπετο ὡς πατρίς ὑπὸ τῶν οικιστῶν τῆς ἐχόντων τὸν πατριωτισμὸν ὡς πρωτίστην τῶν ἀρετῶν, ὅτι δ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν πλατωνικῶν στομάτων ἐδιδάχθη ἡ ἀνθρωπότητι τὴν ἔθνοιαν τῆς πατρίδος ὡς τὴν τιμιωτάτην πασῶν, ἀντιλαμβάνεται τις πόσον κρίσιμος διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν εἶνε ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἀφοῦ ἐσαλεύθη ἐν ταῖς νεανικαῖς ψυχαῖς τὸ κυριώτατον τῶν ἑλληνικῶν ἰδίων κῶν, μετὰ μελαγχολίας δ' ἐνθυμούμεθα τὴν ἐπίσημον ἐν προσφάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν διαβ.βαίωσι ὅτι οὐδεὶς κομμουνιστῆς διδάσκαλος ὑπάρχει ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ σωματι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνηλθεν εἰς τέσσαρας συνεδρίας διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος προέβη εἰς τὴν πληρωσὴν τῶν χηρευουσῶν Μητροπόλεων Σαμίου καὶ Σιατίστης καὶ Σιδηροκάστρου, ἀποκαταστήσασα εἰς μὲν τὴν Μητρόπολιν Σι-

Βασίλειον Μακεδονίας
ὁ Σ. Ἐδναρ

Ορ

σανίου και Σιατίστης τὸν τέως Μητροπολίτην Καμ-
πανίας Δ' Ὀδωρον, εἰς δὲ τὴν Μητρόπολιν Σιδηροκά-
στρου τὸν τέως Ἐπίσκοπον Ἀπαμείας Βισαίλιον. Ὁ
νέος Μητροπολίτης Σιασανίου και Σιατίστης εὐρισκο-
μενος ἐν Ἀθήναις ἐποίησατο αὐθήμερον, τὸ μέγα μύ-
νυμα ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου και ἐν τῷ ναῷ τοῦ
ἀγ. Ἀνδρέου ὁ δὲ Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου
ἐποίησατο αὐτὸ τὴν Πέμπτην, ἀφικόμενος ἐκ Θεσσα-
λονίκης.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνοδευόμενος
ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικής μετέβη εἰς
τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν παρελθοῦσαν
Πέμπτην.

—Προερχόμενος ἐκ ΚΠολεως ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας
ὁ ἄγιος Ἐπίσκοπος Γεβλιάρτα, προῦκειτο εἰς σὴ
μερον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

—Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλ-
γαρικῆς Ἐκκλησίας ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων
τοῦ εὐφήμου μνημονεύει τῆς σειρᾶς τῶν ἐπὶ τῇ Ἐκα-
τοταετηρίδι τῆς Ἑλλην. Παλληγενεοῦς δημοσιευ-
θέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ ἀθρῶν τοῦ σεβ. Μητροπο-
λίτου Γορτυνῶς και Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου.

—Διὰ τοῦ νόμου 4684 ἀρθ 6 καθωρίσθη ἀποζη-
μώσεις τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων
(πλην τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης) εἰς
δραχ. 100 δι' ἕκαστον ἀμειβόμενον και δι' ἕκαστον ἐξ
αὐτῶν μὴ δυναμένων ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 400 δραχ.
κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον. Το Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο. Λ.
Ε. Π. διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζη-
μώσεως ταύτης παρεκάλεσε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν,
ὅπως δεχθῇ νὰ καταβληθῇ διὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων
τῆς ταύτης ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς διπλοῦν καταστά-
σεως καθ' ὅρισμῖνον σχεδίον. Ἡ μ. ἀποδοσία τοῦ Λο-
γιστοῦ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ὡς και τὰ γραφικὰ
ἐξοδα βαρύνουν τὰς Ἱερὰς Μνῆας και θὰ λαμβάνων-
ται ἐκ τῶν οὐχτιῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ
τῶν.

—Ὁ Σύνδεσμος Θεολόγων Καθηγητῶν ἀπεφάσισε
τὴν σύγκλησιν τοῦ Ἀ' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνε-
δρίου κατὰ τὴν 3 Ἰανουαρίου 1931, οὗτινος ἡ διάρ-
κεια καθωρίσθη τριήμερος. Το Συνέδριον θέλει ἀσχολ-
ηθῆ κενρῶς μὲ τὰ ἐξῆς σπουδαιότατα Θεολογικά,
Ἐκκλησιαστικά και Ἐκπαιδευτικά ζητήματα:

1) Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Κοινωνικῷ ὄρ-
γανισμῷ: α) Ἐκκλησία και Φιλανθρωπία. β) Ἐκκλη-
σία και ἔργασια. γ) Ἐκκλησία και κοινωνικοὶ τάξεις.
δ) Ἐκκλησία και οἰκογένεια. ε) Κήρυγμα. ς) Κοινωνικά
σχολεῖα. ζ) Μόρφωσις και τοποθέτησις τοῦ Ἱ. Κλήρου
(ὑποτροφία θεολογικῆς σχολῆς και ἱερα-
κῶν σχολῶν, σπουδαί, θεολογικά και ἐκκλησιαστικά
ἐκδόσεις, ἀριθμὸς ἐφημερίων και ἐπισκόπων η) Μισθοδοσία κλήρου.

2) Συνεργασία Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν: α) Μετὰ τῶν λοιπῶν
ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (κεντρὰ Ἐκκλη-
σιαστικά προβλήματα—Πανορθόδοξον Θεολογικὸν
Συνέδριον κ.τ.λ.). β) Μετὰ τῶν Ἐτεροδόξων Ἐκκλη-
σιῶν.—Καθορισμὸς θέσεως τούτων ἀπέναντι ὀρθο-
δόξιας (Συνεργασία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας και ἰδίᾳ

μὲ τὰς τρεῖς διεθνεῖς ὀργανώσεις «Παγκόσμιον Σύν-
δεσμον διεθνῶς φιλλας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν», «Πί-
στεως και Διοικήσεως» και «Ζωῆς και Ἐορτασίας».)

3) Ἐκπαιδευτικά—Ἐπιγγελματικά: α) Ὡραὶ διδα-
σκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. β) Μέ-
θοδοι διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν. γ) Ὁργανικὴ
θέσις ἐπιθεωρητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων.
δ) Ὁργανικὴ θέσις θεολόγου εἰς τὰ Διδασκαλεῖα.
ε) Ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. στ)
Τοποθέτησις θεολόγων ἱποφύτων τῆς θεολογικῆς
σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου και τῶν ἱερατικῶν σχο-
λῶν. ζ) Συνεργασία Ἐκκλησίας και θεολόγων και
χορηγιοποιήσις αὐτῶν.

Ὁ Θεολογικὸς Σύνδεσμος λαβὼν γινῶσιν τοῦ ἐν
τῷ μεταξὺ δημοσιευθέντος καταλόγου τῶν θεμάτων
τῆς προσυνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἶψα
καθώρισεν ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει συνελθοῦσα Πανορθό-
δοξος σύσκεψις, εἶδε μετὰ χαρᾶς ὅτι τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς
προβλήματα ἀπασχολοῦν και τὸν θεολογικὸν κόσμον,
διὰ τὴν ἀίτησιν τῶν ὁποίων οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι εὐρί-
σκονταί παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὀρι-
στικὸν πρόγραμμα μετὰ τῶν προσκλήσεων θὰ σταλῇ
εἰς τοὺς ἐνώπιον ὀρισμένους Θεολόγους προσεχῶς, ὅ-
πως παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐγκρίτως τὴν συμ-
μετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ γοῦρα τοῦ Συνέδριου, ἀλλὰ
καθωρίσθησαν εἰς τὴν ἑσπ. Πρωτοβουλίαν 3 (παρὰ τῶν
ἁγίων Κωνσταντίνων).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Ἐσθονίᾳ ἐπὶ παρουσίᾳ πυκνοτάτου ἐκκλησιά-
σματος ἐπέθη ὁ θεμέλις λίθος τοῦ εἰς μνήμην τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ τῆς Θεοτότου μέλλοντος ν' ἀνεγερθῆ
ναοῦ τῆς αὐτόθι ὀρθοδόξου ἀποστολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἐν Ἐσθονίᾳ ἡ Ἐκκλησία εἶνε τελείως κεχωρισμέ-
νη ἀπὸ τοῦ κράτους. Ἐκάστη ἐσθονία θεωρεῖται κοινό-
της θρησκευτικῆς και ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσω-
πον. Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἀνερχομένου
εἰς ἐξατομύσθησιν 200,000 εἰς ὀρθοδόξου, ἀποτελοῦν-
τες τὴν ἐν Ἐσθονίᾳ αὐτόνομον ὀρθοδόξον Ἐκκλη-
σίαν, τούτων δὲ πάλιν αἱ 40,000 εἶνε ὀρθοί τὴν ἐθνι-
κότητητα. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς δημοκρατίας ἐν
Ἐσθονίᾳ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων ναῶν ἐλεείσθησαν οἱ
στρατιωτικοὶ και οἱ πνευματικοὶ οἱ λοιποὶ
ἀφῆθησαν ἄθικτοι, ἐν αὐτοῖς δὲ τελεῖται τακτικῶς
ἡ θάλα λατρεία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Πρωτοεργάτης τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους
πολιτίας παρακαλεόμενος αὐτοὺς ὅπως προσερχόμενοι
εἰς τὰς κάλπας κατὰ τὰς ἐπικειμένους ἐκλογὰς βουλευ-
τῶν και γερουσιαστῶν μὴ μόνον ἀσκήσωσι τὸ δικαί-
ωμα τῆς ψήφου, ἀλλὰ και τὸ καθήκον νὰ ἐκλέξωσι
ἐκ τῶν ἐπὶ ψηφίσαν ὄντων μεμαρτημένους μέλλοντας
νὰ ἐπιδείξωσιν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀκωλύτου δια-
βιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ, ὑπο-
μνήσκων τὴν εὐμένειαν μετ' ἧς ὁ νῦν πρόεδρος τῆς
Δημοκρατίας ἐπέτρεψε τὴν σύγκλησιν τῆς τοπικῆς Συ-
νόδου και τὴν συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ὀρ-
θοδόξων κατοίκων τοῦ πολωνικοῦ κράτους.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Αι άπαντα του τής γής Εδγγλικά. Έκκλησία σφεφώνησαν όπως ή πρώτη Κυριακή του μηνός Νοεμβρίου έλάστον έτους θεοσηται «Κυριακή τής Άγίας Γραφής», και' αυτην δε ηηρύσσονται λόγοι άπ' άμβνος περι τής Άγίας Γραφής και ένεργηται έρανος υπέρ των Ββλικών Έταιριών. Την άόφασιν ταύην ακολουθοῦσι και αι Έλληνικαι Έθαγγελικαι Εκκλησίαι.

ΡΩΜΑΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο άπ' Ικανού υπό Ίάφορα ψευδώνυμα πικίλι άντιχριστιανικά έργα δημοσιεύων άββά: Γοσήφ Turmel καθρέθη υπό τής Ρωμαϊκής Έκκλησίας, τά δε συγγάμματα αυτού περιελύφθησαν εις τόν Κάταλογον των άτηγορευμένων ββικών (Index librorum prohibitorum). Ήδη άπό το 1892 είχε παυθή η: έν τώ μετ' έφ σεμινάριω των Ρενών θεσεώς του ώς δ.δάκων έι. διδασκαλίας έν σχέσει προς τό μυστήριον τής Θείας Έυχαριστίας, τώ 1901 έπεπλήχθη δ. άρετικόν όρθογραφίαν, τώ 1908 κατηγορηθείς έπί δημοσιεύσει οίρω ικών έργων περι τής άι. Τοιάδος και τής Θεοτόκου ή αγάσθη να υποβάλη όμολογίαν πίστεως, τώ 1909 καταδικασθείς διά τούς αυτους λόγους συνειωρήθη έπί τή υποσέσει ότι θα έχηται στερωώς τής διδασκαλίας τής Ρωμαϊκής Έκκλησίας, τέλως δε πέρυσιν άπεδείχθη τώνως ότι αυτός ή ο δ συγγραφεύς πλείστων άντιχριστιανικών έργων έκδηθέντων υπό ποικίλα ψευδώνυμα και δη και έν τή άντιχριστιανική σεμινάριω υπό τίτλον «Christianisme» έκδόθενή έ. Παρ σία άπο την διεύθυνσιν του γνωστού άρνητου τής Ιστορικής ύπάρξεως του Ίησου Χριστού Paul Louis - Couchoud. Το περιεργόρον είνε, ότι καθ' όν άκριβώς χρόνον, μετά την άποκάλυψιν τής ένοχής του, έδήλω ότι είνε έξιμο ζ να δηλώση όμολογίαν πίστεως, άπεκαλύπτετο άποστέλλων εις τόν έν λόγφ έκδότην έργον του υπό τόν τίτλον «Κατήχησις δι' έφήβους», γεγραμμένη έν πνεύματι πολεμικώ κατά του Χριστιανισμού προς προπαγανδισμόν τή άθεία. Ούτω συλληφθείς έπ' αυτοφώρω ή αγάσθη να όμολογήη έυπογογίφως την ένοχήν του, δηλών άμα ότι είχε δημοσιεύσει μέχρι τουδε άντιχριστιανικά έργα υπό δέκα και τέσσαρα ψευδώνυμα, άνα και παρθέσει κατά σειράν προς τώ τίτλω των έργων έκάστου. Κατ' αυτόν τόν τρόπον έγνωσθη ότι ό έν λόγφ άββά; άπό ιεσσαρακοταετίας όλης έδημοσίευσε και έδίδασκε άντιχριστιανικis ιδέας υπό τό Ιεραϊκόν ένδυμά του.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η Προεβυτεριανή σύ οδος τής Νέας Ίερωσή άνεγνώρισεν ώς καθήκον τής Έκκκλησίας να διδάσκη συστηματικώς τά παιδια περι των βλαβερών άποτελεσμάτων τής χρήσεως των οίνοπνευματωδών ποτών εις ένίσχυσιν του έν Άμερικη άντιαλκοολικού άγώνος.

Ο τρίτος υίός του βασιλέως τής Άγγλίας δούξ του Γλόυσεστερ είνε πρό τινοζ προσδουσίσει τής εκκοστής έκτης έτησίας συνελούσεως τής Βρετανικής και ξένης Άγιογραφικής εταιρείας, ή: ή έτησία έκθεσις του λήξαντος έτους άναγει εις 630 τάζ γλώσσας,

εις τας όποίας μέχρι ταυ νυν έγένοντο μεταφράσεις άλοκλήρου τής Άγίας Γραφής. Ο δούξ ειπε μεταξύ άλλων «πόσον ευτυχέστερος και ειρηνικώτερος θα ήτο ή κόσμος εάν εις τας άτομικάς και τας δημοσίας μας υποθέσεις όλοι μετ' εΐχομεν την Βίβλον ως τόν Άρειον Πάγον μας και έδεχόμεθα τας έντολάς τής ως τόν νόμον τής ζωής μας».

Η κατανάλωσις άντιτύπων τής άγ. Γραφής ηυξήθη κατά τό λήξαν έτος ει: 3 000 000, έδαπανήθησαν δέ λίρ. άγγλ. 12.000 000. Έν Κίνα, παρά τόν έμφύλιόν της πόλεμον, διατέθησαν 5 250 000 άτίτυπα έν Καναδά 500.000 έν Αυστρολία 250.000 και έν τή Δυτ. Άφρικη 150.000.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γεωργίου Άλεξάνδρου. Π. Θ. Οργανισμός των Έλληνικών Ορθοδόξων Κατηχητικών Σχολείων Άμερικής. Οδηγός του διδάσκοντος προσωπονοϋ των Έλληνικών ορθοδόξων Κατηχητικών Σχολείων Άμερικής. Έγχειριόμενος υπό τής Ι. Συνόδου τής Έκκλησίας Άμερικής. Έκδίδεται προνοία του σεβ. Επισκόπου Σικάγου κ. Φιλαρέτου. Σικάγον 1930. Ω: γνωστόν, τό κορυτόν έν Άμερικη εκπαιδευτικόν σύστημα ήνάγκασε και την εκεί ορθοδόξων Έκκλησίαν να συστήη Κατηχητικά σχολεία διά τής θρησκευτικής των έλληνοπαίδων διδασκαλίαν, έξεπονήσθη δέ τας υπό του άιδεσ. Οικονομού κ. Κώνστα Χ' Δημιουργοϋ άδικη διά τού: έν Άμερικη έλληνοπαίδα Κατηχητική. Το άτ όμιν έργον σκοπών έχει να ένισχύη την έπισημότητα αυτήν εις τό έργον τής θρησκευτικής εκπαιδεύσεως τής νέας έλληνοαμερικανικής γενεάς διά τής καλλιέσεως άπομένης έναιίας μεθόδου διδασκαλίας εις τού: άμερικανικό σύστημα σχολείων. Άναγκασθέντες έκ τού άλλοιού πραγματεύεσθαι τή άληθινή μεθόδον τής εκπαιδεύσεως έν σκοτό και τής μεθόδου διδασκαλίας των Έλληνοπαίδων έπειτα δε περί τών κατηχητικών σχολείων εις τή: ει: τίμηματα διακρίσεως: αυτών, και μετά ταυτα τή άνάλυτικόν των προγράμματος, του όμολογίου του προγράμματος και του διοικητικού οργανισμού των σχολείων. Έν τέλει παρατίθενται και υποδείγματα διδασκαλίας. Το έργον μετ' έπιμελοϋς προσοχής και ευμεθόδως συντεταγμένον συνιστάμεν και εις τού: προσεξόχοντας τής παρ' ήμιν κατηχητικής κινήσεως: ώς βοηθητικόν κειθρισμού έναιίου τινός συστήματος τής έν τοις κατηχητικώ: σχολείοις διδασκαλίας.

Δημητρίου Σίμου Μπαλάνου. Η Έκκλησιαστική Τέχνη και οι Πατέρες τής Έκκλησίας. Ανακοίνωσις ποδ του Διεθνοϋ: Βυζαντιολογικού συνεδριου. Αθήναι 1930. Ο σ δια τής ανακινώσεως ταύτης άναρωών την γνώμην ότι ή έν Βυζαντίω άπό του δ' αι. ανάπτυξις τής χοιτιανικής τέχνης όφείλεται εις λόγους έσωτερικού: και δη εις τόν προς την τέχνην θωματιών των μεγάλων Ιεραρχών και τατέσαν τής Έκκλησίας, άναφέρει μαρτυρία: έξ ών συμπεραίνει πάν τούναντιον, ήτοι καταφρονάν των πατέρων κατά τής τέχνης. «Η αγαθή τόχη ανάπτυξις τής τέχνης: έν τή Έκκλησία—λέγει ό σ.—δεν προήλθεν έξ έσωτερικών λόγων (δηλ. έξ άληθούς πνευματικής: και θρησκευτικής ζωής τής: τότε έτοχη.), άλλ' έξ έπιθράσεως ίδίως των έξ έθνικών χοιτιανών, οτινες μετέφερον εις τόν νέον θρησκευτικόν τον βίον τού: κύκλους των παλαιών των παρατέσεων... Ζητούντες να συμβιβάσωσι κατά δύναμιν τού: δύο θρησκευτικούς κόσμους».

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΟΜΕΝ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΧ. 60. ΕΣΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ ΔΟΛ. 1
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΡΟΤΕΥΟΝΤΟΝ ΔΡΧ 100
ΝΑΟΝ ΧΟΡΙΟΝ ΔΡΧ. 60. ΙΕΡΡΟΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΛΑΣΤΟΝ ΔΡΧ. 30

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ-Κ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅπως σπεύσωσι νὰ καταβάλωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς των εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐντεταλμένους ἢ ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν:

Δελτίον Ἐκκλησία
Γραφεῖα Δ. Ἱ. Συνόδου.

Ἀθήνας

Πᾶσα χρηματικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀλληλογραφία πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφορᾶσα εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὰς προκηρῦξεις καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον νὰ διευθύνηται ὡς ἑξῆς:

Δελτίον Ἐκκλησία
Γραφεῖα Δ. Ἱερῶν Συνόδου.

Δι' ὅ, τι δ' ἀφορᾶ εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ φύλλου, οὕτω:

Δελτίον Ἐκκλησία
Μοσχονησίω 12α—Ἀθήνας

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Σ Ι Α Ι

67 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας διακηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μονοετῆς μισθώσεως τῶν ἐξῆς βοσκοτόπων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. 1) Ἡ μισθώσις τοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς εἰς θέσιν Ἀλαφανα. 2) τῶν εἰς θέσιν Ἀρμακίεσ τῆς περιφερίας Περατῶν βοσκοτόπων καὶ 3) τοῦ εἰς θέσιν «Μποφιλάτο» ἀγροῦ κατὰ τοὺς ὄρους τοὺς καταθεθεμένους ἐν τῷ ἐν Ἀργυροπόλει Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐν Ἀργυροπόλει καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀργυροπολίτου ἢ τοῦ νομίμου ἀναληπτῆ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀργυροπόλει Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱεροσολίτου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἐν ἀποτίσει κατὰ ὄψιν τῆς ἐπιταγῆς ἀποδοθήσεται ἕως τῆς μείζονος προσφοράς ἢ ἀπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἑκάστην ἡμέραν Κυριακὴν. Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 7 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνός.

68 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς ἐνοικιάσεως ἢ χορτονομῆ τῶν λειβαδιῶν 1) εἰς θέσιν Τριανταφυλιὰ Λουζι, 2) Δοκιδουβιάνα, 3) Ἅγιος Ἰλλίας, 4) Λούτσουρα Καστανοβουνι, 5) Μπότσι, 6) Μκουγοι, 7) εἰς ἀγρὸς εἰς θέσιν «Κουνιῶτικο», 8) μία ἀμπελος εἰς θέσιν «Πλευρες», 9) Σαγγᾶ, 10) Κατεβασιά, 11) Κοκκινιές, 12) Κοκκινιές, 13) Κοκκινιές, 14) Βυλῖα 15) ὁ ὄδρομυλος, 16) ἡ ἐκποίησις 1000 ὀκάδων κριθῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς μεσημβρίας, ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδικοῦ Φενεοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ Ὑπετάμειτος ἐθν. Τραπεζῆς Κορινθίου. Ἐν Κορινθίῳ τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπ. Συμβουλίου Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π.

69 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρύττει ὅτι ἐκτιθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ Καπίστης (Ἀγιάς) κείμενα ἐλαιοπερίβολα τῆς Ἱερῶν Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ καὶ Ἀγιά τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν Βολοῦ καὶ Ἀγιάς, ἀντιπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἱερῶν Μονῆς Φλαμουρίου. Πρώτη προσφορά ὀφείλεται διὰ τὰ ἐλαιοπερίβολα Ἁγίου Λαυρεντίου δραχ. 500 καὶ τῆς Καπίστης δραχ. 200.

70 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Τρικαλῶν ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς ἐνοικιάσεως τοὺς ἐν Γοργογυρίῳ καὶ Βασιμιόμικῃ ὡς καὶ Παντοπωλείου Γοργογυρίου, εἰς μονοετῆ ἐνοικίασιν κτημάτων τῆς

Ἱερῶν Μονῆς Λουσεικού, κατὰ τὴν 7ην καὶ 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Τρικαλῶσι καὶ ἐνώπιον Εἰρηνοδικοῦ ἀντιπροσώπου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ ἀντιπροσώπου Μονῆς, ἐπίσης ὄδρομυλον μπληγορίων Πύλης ἐνώπιον Εἰρηνοδικοῦ Πύργας καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἐν Ἱερῶ Μονῇ Λουσεικού τῇ 15 Νοεμβρίου 1930. Ὁ ἡγούμενος Λουσεικού Τρικαλῶν † Ἀρχ. Συμεὼν Τσιαμπόπουλος.

71 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μισθώσεως τὰ κατωθὶ κτήματα τῆς Ἱερῶν Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). 1) Εἰς τὰς Κοιότητας ἐπιτοπίου (Βεστνίκα) πρώτη προσφορά ἐκάστου ἐτησίως δραχ. 1.500—2) Δαμινίου 3.200—3) Μακρονίτης 4.500—4) Παλιουρίου 1200—5) Δαμινίου χωρίου Κακάβου 900—6) Κεφαλίου 4.000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Βολοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱερῶν Μονῆς Φλαμουρίου.

72 Ἐπὶ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος Τοπικῶν Συμβουλίων Ο.Δ.Ε.Π. προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τῶν μονοετῆ μισθῶσιν τῆς περιφερίας Ἱ. Μονῆς ἁγίου Γεωργίου Μαλεσσίνης ὀνομαζομένης Λάκιζες καὶ Βιγλοβούη 2) διὰ τὴν τριμηνίον μισθῶσιν βοσκῆς τῶν ἐν τῇ θέσει αὐλῆς Γκοριτσῆ, μεγάλου Πεδίκου, Καλόγρη, Λέσσαζα ἢ ἀργηλαία ἀγρῶν, καὶ τοῦ ἐλαιοπερίβολου Ληρίνα ἢ παληάμπελος κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ταύριθμος διακηρύξεως τῶν ὁμοίων εἰς βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀταλάντῃ Ὑπῆτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀταλάντῃ τῇ 20—11—30. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

73 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερῶν Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας προκηρύσσει ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν μονοετῆ μισθῶσιν ἐν Δελφοῖς ἀγρῶν καὶ ἀμπέλων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἱερουσαλήμ κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως τῶν ὁμοίων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀραχάβῃ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναληφθήσεται δὲ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, εἰς ὁδοῦ μείζων ἐγγραφῶν καὶ μετ' ἐγγυήσεως προσφορά μετ' ὀρισμένου ποσοστοῦ κατὰ τὸς ὄρους τῆς διακηρύξεως, ὡς καὶ τὴν μεθεπομένην ὅποτε δεῖται τελεστικῇ. Πρώτη προσφορά ὀφείλεται τὸ ποσὸν δραχμῶν 1000. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου).

74 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβειδίας, προκηρτίζει ὅτι ἐκτίθεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆ 14 τοῦ μηνὸς Δεβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. ἐν Δουβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήβης· τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Θήβαις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τ. ὁ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Δουβρῆς πρὸς τετραετὴ ἐνοικίαν τοῦ περίχ μετοχίου Ταξιαρχῶν περιβολίου καὶ ἀπωροφόρων δέδρων ὑπὸ τ. ὄψ. δρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Θήβης καὶ τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορά δραχ. 1000 ἑτησίως, ἐν περιπτώσει μεταπτώσεως αὐτῆς ἔνε· ἐν οὐδὲν ἄλλῳ λόγῳ ἢ μειζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβειδίᾳ τῆ 2 Δεβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχιμ. Πολ. Κουτσουπίδης.

75 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβειδίας, προκηρτίζει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς ἐνοικίσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Χρυσοῦ καὶ Ἱτέας ἐλαιόδενδρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δουβρῆς συμφώνως μὲ τ. ὄψ. δρους καὶ ὑποχρεώσεως τῆς κατατεθειμένους εἰς τὸ ἐν Ἀμφισῷ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς Κοινοτῆτος Χρυσοῦ ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἱτέᾳ τῆ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κρισεῖς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀμφισῷ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορά δραχμὰ 3.000. ἐν περιπτώσει μεταπτώσεως αὐτῆς ἔνε· ἐν οὐδὲν ἄλλῳ λόγῳ ἢ μειζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβειδίᾳ τῆ 2 Δεβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχ. Πολ. Κουτσουπίδης.

ΔΕΚΑΚΛΗΜΙΑ

Τὸ Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Παραμυθίας, διακηρτίζει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τοῦ ἐλαιοκάπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βελλανῶν ἁγίος Ἰωάννης μετὰ τοῦ ἐλαιοποιστηρίου τὴν 15 Νοεμβρίου ἡμέραν Σάββατον ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς δημοπρασίας ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Παραμυθίας, ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι πλείονας πληροφορίες παρὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Παραμυθίας. Παραμυθία τῆ 1 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθηναγόρας.

77 Το Ἱγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης προκηρτίζει ὅτι συνελεί τῆς ὑπ' ἀριθ. 160 τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοπικοῦ Συμβουλίου «Ο.Δ.Ε.Π.» Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετῆς ἐνοικίσεως ὁ ἐλαιόκαπος τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐν Κερασσοχωρίῳ (Κερασσόβῳ) Ἀγρῶν Εὐρυτανίας καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀγρῶν, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καρπενησίῳ ὑποκ)τος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Οἱ ὄροι τῆς δημοπρασίας εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινοτῆτος Κερασσοχωρίου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τατάρνης τῆ 1 Δεκεμβρίου 1930. Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον.

78 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος προκηρτίζει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης τοῦ καθολικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγάθωνος, καὶ 2) διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς κτιρίου τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ταυταρίθμου διακηρύξεως, ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ ἐν Λαμίᾳ Ἰπο-

κλήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τῷ Ἱ. Μονῆ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Λαμίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Λαμίᾳ τῆ 30 Νοεμβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

79 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Καρδαμύλων διακηρτίζει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετῆς ἐνοικίσεως τὰ ἐξῆς ἀγροκτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μουιδῶν. 1) Χωράφια εἰς θέσιν Φούρκους. 2) Πλαγιά. 3) Ἑλλάς Γέρισμα. 4) Τσαμπαλάδικα 5) Καρίδες 6) Γερίσματα 7) Πλαγιά 8) Στρογγυλὸν 9) Πύργος 10) Βορεινὴ 11) Βορεινὴ 12) Μόκαγρος 13) Κουκίστρια 14) Κητάρ 15) Μόκαγρος 16) Κητάρ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Καρδαμύλοις τὴν 28 Δεκεμβρίου '930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἔξωθι τοῦ Καρφειοῦ Γ. Κουτρή ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀπογελομένης ἐκ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Καρδαμύλων, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χίῳ Ἰγυμ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ὑπὸ τοῦ ὄρου: τ. ὁ: διαλαμβανομένων ἐν ταυταρίθμῳ διακηρύξει ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην παρὰ τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐν Καρδαμύλοις τῆ 27 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Εἰρηνοδίκῃ Καρδαμύλων Γ. Δημητρόπουλος.

80 Ὁ Ὄργανισμὸς διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διακηρτίζει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου Καπαδοκίῃ, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ τετραετὴς μίσθωσις τοῦ ἐλαιοκάπου εἰς θέσιν Καλο Δειβροῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης, κατὰ τὴν ἀριθμ. 1057 ἀποφάσιν ὑποχρεώσεων, ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροκ. Πεντέλης). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

81 Ὁ Ὄργανισμὸς διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διακηρτίζει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β. Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 1) ἡ μονοετῆς μίσθωσις ἀγροῦ εἰς θέσιν Λουτρό Μενιδίου ἐκ στρεμμάτων τριῶν καὶ οὐχὶ πέντε τῆς Ἱ. Μ. Κλειστών, 2) ἡ πενταετῆς μίσθωσις τῶν λατομείων γωνιαίου λίθων καὶ οἰκοδομησίμου πέτρας Ἀμαρουσίου Κηφισίας τῆς Ἱ. Μονῆς Πετρούκη καὶ 3) ἡ μονοετῆς μίσθωσις ἀγροῦ ἐκ πέντε περιπτῶν στρεμμάτων εἰς θέσιν ἁγίος Ἐλευθέριος Πατριῶν τῆς Ἱ. Μ. Κλειστών. (διὰ πρώτην φοράν), συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Μον. Συμβουλίου. (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

82 Τὸ ἐν Τριπόλει Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. αἰτήσῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱοργοπετρῆου, ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 82 ἐλαιόδενδρα τῆς Μονῆς ταύτης κείμενα εἰς θέσιν Μαντᾶ τῆς περιφερείας Βαλῶνα Μεσσηνίας, συμφώνως πρὸς ὄρους ὑποχρεώσεων οἱτινὲς εἰσιν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου Μετγαλά. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Μετγαλᾷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆ 14ην Δεβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 10-12 μεσημβρίας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1857 ἐ. ἔ. Ἐγγ. τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Τρίπολις τῆ 10. 11. 30. Ἀποφάσι τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικῶν Βουνοῦζος.

Τυποκ «Φοίνικος» ὁδὸς Σιαδίου 44 Ἀθῆναι